

נברך" אפללו הוא נוטל את נשך. ת"ד מעשה וגורה מלכות גוירה על ישראל שלא יעסקו בתורה. מה עשה רבי עקיבא, הילך והקהל קהילות ברבים ושבה ודרש. מצאו פפוס בן יהודא. אל [עקבא] אי אתה מותירא מפני אומה זו. אל (אותה) פפוס שאומרים עלייך חכם אתה אי אתה אלא טפש). אמשול לך משל למה הדר בדונה, לשועל שוויה מהלך על (שפתק) [גב] התנור ראה דגיט שעשו ראים לבאן ולכאן. אמר להם מני מה אתם רצים. אמרו לו מפני הרשות והמכמורות הבאות علينا. אמר להם מני מתייראים עלייך פקח שבחיות בדרך שררו אבותיהם ואבותיכם. אמרו לו אתה הוא שאומרים עלייך פקח שבחיות (אי) [לא פקח] אתה אלא טפש [אתה], ומה במקומות חייתנו אנו מותיראים במקומות מיתתנו לא כל שכן. ואך אנו כך, בזמנן שאנו עוסקים בחורה דכתיב בה (דברים ל) "בְּיַהוָה חִיּוֹר וְאֹורֵךְ יִמְרֵךְ" אנו מותיראים, בשאננו פוסקין מדברי תורה על אהבת מה וכמה. [אמרו] לא היו ימים מועטים עד שתפתשו לדבי עקיבא וחבשו בו בבית האסורים ותפסו לפוסן יהודיה וחבשו אצלו. אמר לנו, [פפוס] מי הביאךaban. אמר לו אשרין רבי עקיבא שנטפסת על דבריו תורה, אוילו לו שנחטפי על

* עי' הניסא בוגרא.

דברים בטלים. (אמרו) [בשבעה] בשוחזיאדו לוי' להריגת זמן ק"ש היה והוא סורקין את בשרו במטראות של ברזל והיה מתחזקן לכבול עליו על מלכות שמיים באהבה. אמרו לו תלמידיו ובינו עד כאן. אמר להם כל ימי חייתך מצטרע על הפטוק הזה "בכל נפשך" ואפללו הוא נוטל את נפשך, אמרתי מתי יבא לידי ואקימנו ועבדנו שבא לידי לא אקיימנו. היה מאיריך ב"אחד" עד שיצתה נשמו ב"אחד". יצתה בת קול ואמרה אשיריך ר"ע שיצתה נשמו ב"אחד". אמרו מלאכי

עין איה

מתגברים חיל ומופים את קשר הלאמי שלנו, שזה הוא עיקר הנציגן של המנצחם, שישבח עם עבדתו מהיות גוי, אם נרפה ידינו מן התורה הלא יילך קשר הלאמי הילך והנתק לגמרי עד אין שידי חולילה. ע"כ בכל עת צרה, אחת היא מעוז של ישראל תורה ד' שתשגבבו בעניין, שתאמץ כהו הלאמי ותתן בו עד ומחזמות לשאתה את גורלו המר, עד יאיר אור יקרים והזרה לו המשם, שימוש צרקה ויושעה. ואם נרוףף את קשר הלאמי שהוא לננו המובהק והמלא חיים, הוא הקשור הבא מכח התורה, ונבטחה על קישוריהם לאומות אחרים, שהם לא נכונו לנו בתור קשרים עקלים וגיגם הולמים לתוכנותינו וטבע לאומינו, ודאי לא יעללה בידינו כלום, את שנתן העמים לא נמעט בזה ונתן כחינו הפנימי מחליש ונידל.

רכբ. לא היו ימים מועטים עד שתפתשו לרגע' ק"ר ותפסו לפוסן ק"ר אשיריך ר"ע שנחטפסת ע"ד תורה, אוילו לפוסן שנחטפס ע"ד בטלים. הרעה הרוממה והאמיתית הזאת הראתה בפועל, כי מצאו תואנות גם ביהודי המתאמץ להסתיר את לאומיותו הפנימית האמיתית, לאומיותו הנובעת מצד תורה. ואו בנפלו בפח יהיר לו על היותו מגلب ונמהר להצפן את טגולתו, כדי למצא על ידי זה זה בעניין שונאי עמו והיא לא תצליח, כי

ומבטחן קיום הייעוד הזה שלא מוכן להמתק גם בכל כלי חוביים, עזה כמות אהבה?

רכב. ת"ז, מעשה שגוזה המלכות גורה על ישראל שלא יעסקו בתורה. מה עשה רבי עקיבא, הילך והקהל קהילות ברבים כ"ר. אל פפוס ב"י, אי אתה מותירא מפני אומה זו. אל כ"ר אמשול לך משל למה"ד, לשועל כו' ומה במקומות חייתנו כך כ"ר. פפוס חשב, לאחר שהמלכות גלהה דעתה בכל שנאתה את ישראל היא רק בדבר הרוחניות, אל צrisk לכבות את המאור הרוחני, ותכמה אש השנהה, יונות לישראל וישוב בהמשך הזמן לעבודתו והעהתו, כאשר יروح לו. אמן ר"ע ידע שرك תעונה מצאו בשנאותם לזכור שהיא מצד הרוחניות והורותם של ישראל. כי השנאה היא שנתה עם, שנתה היוצאת מנפש רעה האומרת "אני ואפסי עוד", ורוצה לקחת כל הטוב רק לעצמה, ועינה רעה בעם אחר. ע"כ אם לא ימצאו תואנה מצד הרוחניות, מפאת התוהה והזדה, ימצאו תואנות אחרות. ואם לא ימצאו כל תואנות, מה שהוא אי אפשר, ואמ' ה' כן ישלו יד לעשוך ולזרוץ ללא שום תואנה. ע"כ עליינו לעשות את שלנו, לחוק חיינו הכללים, חי' הלאם שאינה מתקומה ב"א ע"י התורה. והדברים ק"ר, אם בשעה שאנו מתחזקים במעון התורה, הם

ב"אחד". אם שרכו וארכו מעד מצות התורה לטעיפיהן ופרטיהן, אבל הכל העולה מהן הוא שככל המERICAה הגודלה הזאת צריכה להיות כדי להורות בפועל את ההוראה הגדולה של "ד' אחד". ונΚודת מסירת הנפש שהיא מתחפשת גם על כל דיני תורה לעת הגיירה והסנה, היא מפני שם מסתעפים ושיכים אל השורש של הוראת "ד' אחד". קיומו הנצחי של עם ישראל, בזכינו, ברוחו וחכונתו, הוא צורן גבורה להיות נשמרת הדעה של "ד' אחד" בכל טורתה, וכל המצוות כולם, הלאין והעשין וגדריהם, הן נعروות כדי לשמרו על ידן הדיעות והמדאות והתקנות של עם ישראל, כדי שלא יוכל הזמן לשנוו מזכינו, מתוכנו ומרגשוו, ולא לבולו בין עמי אחרים, כי "כל רואיהם יכירום כי הם זרוע ברך ד'". ע"כ הנקודה שכת מסירת הנפש הפרטיה עומדת עליה היא "ד' אחד". ולהורות את דעת הנפש² שלו בעשותו את הגבורה הקדומה הזאת, למסור נפשו על קידושת ד' בשבי הקהלה קהילות בובים ללימוד התורה, בשעה שהמלכות גורה פ"ז כדי להשכית הנפש בישראל, האrik בדבר כדי לחת בינה³, שהפרטיות של ההסתעפות מדיני התורה ולימוד התורה והרחבתה, הם נחלים הולכים מהתועדה של דעת אחדות ד', ואליה הם שבים⁴, וمسירות נפשו⁵ היא בשבי שהדר בוגע להמתה של ההוראה ד' אחד". ע"כ מאיריך ב"אחד" עד שיצתה נשמו ב"אחד".

ולא. יצתה ב"יק" ואמרה, אשיריך ר"ע שיצתה נשמו ב"אחד". אשורי האיש עשרה גבורות גודלה ויורע בדעת נפש והכרה פנימית את מטרת פועלתו, שאינה באה לא מהן הרجل והמשך אחר המוסכם מבלי בירור ונPsi אמתי, שאו עדין אינה חכלית האושר. אבל מסין זאת, שהיתה מתאודה עם

אין השנה מהוסרת עלילתי. ע"כ אשורי איש טהר לב וטהר כפים, גבר ברווחו, העומד על נפשו ונפש עמו, ומתקיך בעז החיים של תורה⁶ גם בעת אשר ימרווהו אויביו, "יבטה בשם ר' וישען באלהו"⁷.

רל. אמרו: כשהוציאו את ר"ע⁸ להרגנה זמן ק"ש hei כו. אל תלמידיו, רבינו עד כאן. אל, כלימי חייתי מצטער כו' עכשו שבא לידי לא אקיימנו. תכלית קבלת עול מ"ש בכ"ל יום, היא כפי המובן הכה שתהאי קנייה בנפש לעת מצא של החצרוכות. ע"כ כין שבא האرم לידי ניסין נבחן ויצא צורף ומזוקק כר"ע שכבר עמד בנפש תזקה ושמחה של אהבת אמת, לקבל עליו עומ"ש בפועל מלוי לחוש גם מכל מענים יותר נוראים, מיטקות הבROL, ע"כ למה לו עוד לקבל עליו על מ"ש.אמין הוא ע"ה הורה להם שאין הדבר כן, לא רק כערן הכה לבא אל המכילה תהשך קבלת עומ"ש, כי"א היא מכילה נפלאה לעצמה. הסכמה האדם הטהורה, לקבל עליו על מ"ש גם עד מיצוי הנפש ועד בכלל, מרווחת אותו בכל פעם במעלה יותר ורומה בקנין הקדושה וקרבת אליהם, שאין למלתת סוף ותכללה. וא"כ שאין קבלת עומ"ש הכה כי"א שלימוד עצמית, הלא אי אפשר כלל לחשוב, שמי שהצטער כל ימי לומד מתי יבא לידי ואקיימנו, והוטיק כל ימי חייו שלימות על שלמות ע"י הציר האדיר המרווח את האדם למעלה רמה ונצלת, וזה ינווח מזכות עוד בתוספה רוחנית גוזלה, שיזטיף הציר עוד לפועל על נפשו בעצם השעה הקדושה והנוראה, שהוא בפועל מקבל עליו, לא בציור כי"א במעשה, את על מ"ש של "בכל נפשך" באהבתה.

רל. هي מאיריך ב"אחד" עד שיצתה נשמו

2. עפ"י משלו ג. יה. 3. ישעה ט. ט. 4. עפ"י משלו יט. ב. 5. עפ"י משלו יט. ב.

4. עפ"י קהלה א. ג. 5. עין שמו קבאים. קוכן ג. סע' רון, ח"ב, עמי שכח.

הגבורות של קדושה היוצר נפלאת, ועם ההכמה ובירור הדעת היוצר טהור ונפלאת, אין לנו אווש גודל מזה בעולם, ונתקלה במת שיגזגה נשמו ב"אחד".